

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 28 czerwca 2013 r.

Poz. 4190

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.335.2013.8 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 czerwca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

orzekam

nieważności § 36 pkt 4 i § 40 pkt 5 uchwały Nr XXXIII/349/2013 Rady Miejskiej Gminy Pobiedziska z dnia 23 maja 2013 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu Jerzykowo gmina Pobiedziska - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXXIII/349/2013 z dnia 23 maja 2013 roku Rada Miejska Gminy Pobiedziska uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obrębu Jerzykowo w gminie Pobiedziska

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 31 maja 2013 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098).

Przede wszystkim podnieść należy, iż w myśl art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871), która weszła w życie dnia 21 października 2010 roku, do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto dnia 28 czerwca 2008 roku, zatem przed dniem wejścia w życie ww. ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku.

W myśl normy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 października 2010 roku – zwanej dalej „u.p.z.p.” – ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie

inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy.

Zgodnie z normą art. 15 ust. 1 u.p.z.p. wójt sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. W myśl art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, do czego odnoszą się także przepisy § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., nr 164, poz. 1587) - zwanego dalej rozporządzeniem- na mocy których ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać m. in. określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania. Stwierdzić należy, że w § 36 pkt 4 oraz w § 40 pkt 5 przedmiotowej uchwały, dla terenu lasu, oznaczonego symbolem „1ZL” oraz dla terenu zieleni, oznaczonego symbolem „20Z” Rada Miejska Gminy Pobiedziska dopuściła jednocześnie wydzielenie drogi wewnętrznej o szerokości co najmniej 5 m. Biorąc pod uwagę fakt, że szerokość w liniach rozgraniczających obu ww. terenów wynosi 9 m, stwierdzić należy, że dopuszczenie realizacji dróg wewnętrznych o minimalnej szerokości 5 m, umożliwi zagospodarowanie tych terenów w sposób całkowicie odmienny niż wynika to z ich podstawowego przeznaczenia. Dodać należy, że prawdopodobieństwo realizacji dróg zamiast terenu lasu i terenu zieleni jest tym większe, że w § 30 pkt 20 lit. a oraz w § 31 pkt 23 lit. a uchwały wskazano tereny „1ZL” i „20Z” jako mogące służyć do obsługi komunikacyjnej terenów „3U/ZP” oraz „U/US”.

Zaznaczyć należy, że akt prawa miejscowego, jakim jest plan miejscowy, musi zawierać normy, które poprzez swoją budowę winny zapewnić jednoznaczność w ich odbiorze przez wszystkich adresatów jego zapisów, jak również gwarantować wysoki stopień przewidywalności skutków realizacji tych zapisów. Ustalenie na jednym terenie, bez rozgraniczenia linią rozgraniczającą, wzajemnie rozłącznych funkcji – poza jawną sprzecznością z ww. zapisami ustawy i rozporządzenia, a w szczególności z przyjmowaniem ładu przestrzennego za podstawę działań planistycznych (art. 1 ust. 1 u.p.z.p.) – prowadzi do licznych konfliktów przestrzennych związanych z różnym sposobem użytkowania takich terenów.

Dodatkowo wskazać należy, że wykładnia art. 15 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p. jak i regulujących szczegółowo zakres projektu planu przepisów rozporządzeń odnoszących się do sposobu określania ustaleń w projekcie tekstu i rysunku planu miejscowego wskazuje, iż dopuszczalne jest z punktu widzenia obowiązującego prawa również takie określenie w planie miejscowym przeznaczenia terenów, które umożliwi realizację na tym samym terenie zadań o różnych funkcjach (różnym przeznaczeniu), jednak pod warunkiem, że wzajemnie się one nie wykluczają i nie są ze sobą sprzeczne (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lutego 2012 r., sygn. II OSK 2551/11 oraz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. IV SA/Po 978/12, CBOSA). Alternatywne możliwości przeznaczenia w przedmiotowym planie miejscowym terenów pod różne formy zieleni (w tym w szczególności specyficznego rodzaju przeznaczenia jakim są tereny lasów, podlegające rygorom przepisów odrębnych z zakresu lasów), bądź pod drogi wewnętrzne, przy bezwzględnych ograniczeniach wynikających z wielkości i kształtu tych terenów, powodują naruszenie art.15 ust.2 pkt 1 ustawy w odniesieniu do terenów „1ZL” i „20Z”.

Podnieść także należy, że działka nr geod. 171/16, w skład której wchodzi tereny „1ZL” i „20Z”, zgodnie z ewidencją gruntów prowadzoną przez Starostę Poznańskiego stanowi w swej zdecydowanej większości grunt leśny (na podstawie wyjaśnień udzielonych przez Burmistrza Miasta i Gminy Pobiedziska z dnia 21 czerwca 2013 roku). Zatem, przy dopuszczeniu przeznaczenia ww. działki na cele inne niż leśne (w omawianym przypadku: drogi wewnętrzne i tereny zieleni), konieczne było uzyskanie zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w trybie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266 ze zm.), której to czynności w trakcie sporządzania przedmiotowego planu nie dopełniono.

W myśl przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego (nawet nieistotne), istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wicewojewoda Wielkopolski
(-) Przemysław Pacia